

Föreläsningen och föreläsaren.

Hästkött:

Edvard Passon är född på ett börs
i Långkylletet Visselöfva och hans
uppväxt hos morföräldrarna har
betecknats som fattigast och blanda.
I denna del av församlingen finns
tänningen som visar att här har
doppen och brölloren varit
helt en gång i tiden, och de min-
nen angående hästkött som
med beaktande efter beaktans uppr.
gifter rör sig från denna del av
församlingen.

Om tiden för minns Edvard

Luf.
74.

Persson att rackarsyslan i hans om-
givning upprätthölls av Teambag
i Möllesid i Vinnans församling.
Att ~~han~~ han blivet med mer be-
redde på att han begätt något
bort och att han befränt för
stopp därför att han tagit denna
sagssla.

I Visseboffa bodde på denna tid
en korpas i Bodnäs som kalla-
des Rackar- & rikens och detta namn
hade han fått därför att han som
visseboffa till sitt eget korpas i-
tag sig att kastra hästarna och
artiga katter.

Hans satta namn var Erik Håkans-
son.

Perren Erik Håkansson brukade då
och då köpa en kake eller fär som
han slakta och sedan lussade kottet
i en drag kassa & och körde fram till
kyrkbyn och sålde till de många
välbitna de by böna.

Kött var en sällsynthet på dograrnas
bord och det ansågs vara en skam
för en dograre om han fick rykte
om sig att äta mycket kött.

På kallades man för "sultburen"
(Köttburen).

Om det någon gång förekom att
man åt mycket kött kallades
detta att äta kött på det stora
viset.

Bruket att äta kött kom från
de städer där man besökte på

på r. Skinska stätten när de företog
sina resor och sålde stigt abbe.

Edvard Persson minns att det förs-
ta hästhöb som förstades i Gång-
hultet och Håsskehult var riket
och medförde hem från en resa
mer på stätten av Iren Olsson
Håsskehult.

Han hade varit och sålt ett lass
kistor som tillverkade av Hans
broder Gånghulta-Turel och då
hade han blivit bjuden på riket
hästhöb som tillhugg till bränn-
vin och i fyllan och villan tänkte
han inte så mycket på saken
allskatet som han minns att
det var beklagligt i så att man
är så glad.

Han tyckte det smakade bra och när
det blev utom om villigt i giss
tyckte det inte länge försam han
bestod att höra en bit med sig
men och han som tillhugg när han
gjöd brännvin.

Hans fru Bengta var mycket
glad och glad för att han
medföde hem från resan och
när han utgjöd henne smaka
dog hon en bit och tyckte det
smakade bra.

Gedam han utit en bra bit fråga
de Gven Olsson henne om han
kunde gissa vad det var för kott
han utit och när han då gissade
gärade och kott talade han om
att han för första gången i sitt

Siv förälskt hälskitt

Önskrättet "all fröjan är svär" fick
Gren Olsson besöka vår Bengta
blev från sina sinness när hon
förstod vad hon ätit.

Hon fick häftiga kräkningar och
hände sig mycket eländig och i sin
redde och försvolten hotade hon
att gå till gräset och begära
att få skitmissa.

Önskan om att länge och omständligt
mycket mer till sist lyckades
en städning medla fred och
sämjas i familjen ätts till-
des och till detta bidrog mycket
att även andra fröjale komma
hem från sina resor och medföra
rätt hälskitt från städerna.

En av dem Edward Persson särskilt kommes ihåg som brukade med flera ~~och~~ hästhötte från sina resor och färd och ägnade förtäna det och tjända på hästhötte som tillfugg var en horpare som kallades Jämnare-Pinn.

I början på 1900 var det vanligt att brudernas fötter sökte på lands på prästgårdar och liknande ställen för att lära sig finas matlagning och när de sedan kom tillbaka till hembygden hände det ofta att de med färd brukade att förtäna hästhötte som de lärde sig att tillaga på olika vis. Vid denna tid höjde bruden

Ola Persson Maglaröd var som ett
stycke färskt hästkött med sig
hem.

Hans husbon rägrade att laga be-
fatning med köttet och då fick
Ola Persson antida grannens dotter
Olivia Olsson till att laga mat av
hästköttet.

Olivia hade varit ut och köpt hus-
man lagade bifv av hästkött
och det var denna rätt hon tillaga-
de av köttbiten.

Den maten var färdig och stod på
bordet utanför köksaren Nilla-
Anders som hade ett togs under Mag-
laröds gården.

Togsaren tillade mycket på det här-
liga köttfädet och drog begärigt

in den apåbrotande ~~af~~ döfven
är stekt löt.

Bonden såg hvar hysaren sluka
maten med ögonen och fick i sin
att han skulle bjuda äta med
utan att säga vad det var för
sorts kött!

Stilla-Anders stod på svärdgrän-
sen som de första hysare och
han var inte svärdedel när han
blev bjuden äta med.

Han ~~och~~ Ola Persson samt der-
med sömsatte sig till bräds och brö-
jde äta och det var med resligt an-
dakt hysaren förtäde det miska
~~en~~ välsmakadt kött och medan
han pratsade den goda maten.

Stilla-Anders förtäde en stor

hiff och blev bjuden att laga en
tillförläpade ham att ham inte var
var. att äta kött på det stora
viset och tillade att de inte fick
tro att ham var en sulhunn.

Ola Persson frågade honom med att
de visst inte trodde att ham var
någon sulhunn utan ham hem-
de lugnt äta en hiff till.

Olla-Anders kunde inte mot-
stå pestelsen och när ham var
i rikligt mått hade ham ätit
sva och en halv av de stora
biffarna.

Ola Persson frågade om Olla-Anders
om ham visste vad det var för kött
ham ätit och när ham sade att ham
trodde det var kokt skräddade

Ola Persson och sade gissa, gissa!
Killa Anders blev blek i ansiktet när
han fattade att han inte kunde hita
och utom ett ord stötte han ut
sin dörr och begav sig skynd-
samt hem.

På en efter antändt brynnens fön-
stilla gärdar, hon kände Majnild
med bakadskas Majnild gärdade.
Hon talade om att hennes ~~en~~ make
läg henne och var allvarligt sjuk.
Hon hade varit hela natten och
skönt och chockad om sin sjukdom
och att de och sagt att hon var
svårt försvagad för att han inte
kunde hita.

Hon hade bränt upp all maten på
kaminen när han kom hem.

Minnet oss oss och förbäddade Olof
Persson för att han lockat en gammal
människa i förtroende.

Denne Edvard Perssons skildring
är typisk för hur det gick till
när man började förtära hästkött
När på orten och historier om hur
äldre människor vill denna tid
ovetandes lockades äta hästkött
finns det många. (Uppskriftens anm.)